

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Białymstoku

LBI-4101-031-04-2014
P/14/067

00578015

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Białymstoku
ul. Akademicka 4, 15-267 Białystok
T +48 85 874 81 00, F +48 85 874 81 33
lbi@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/14/067 – Funkcjonowanie koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej w województwie podlaskim	
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Białymstoku	
Kontroler	Janusz Zawirski – główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 91505 z dnia 5 grudnia 2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)	
Jednostka kontrolowana	Centrum Pieczy Zastępczej w Łomży	
Kierownik jednostki kontrolowanej	Bożena Jabłońska; dyrektor CPZ (dowód: akta kontroli str. 3)	

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Ocena ogólna

Centrum Pieczy Zastępczej w Łomży (zwane dalej „CPZ”) w okresie objętym kontrolą² zapewniło pomoc i wsparcie wszystkim rodzinom zastępczym z terenu powiatu grodzkiego i powiatu ziemskiego. W tym celu, zatrudniono trzech koordynatorów, posiadających wymagane kwalifikacje, którzy właściwie wywiązywali się z realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej³. Koordynatorzy udzielali rodzinom zastępczym wielokierunkowej i adekwatnej do zidentyfikowanych potrzeb pomocy w sprawach związanych z wychowaniem, edukacją i zdrowiem dzieci, a także wspierali w procesie usamodzielniania pełnoletnich wychowanków rodzinnych form pieczy zastępczej.

Najwyższa Izba Kontroli zauważa jednak, że CPZ organizując wsparcie, objął opieką koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej wszystkie rodziny zastępcze ze swojego terenu działania, skutkiem czego w 2012 roku i począwszy od stycznia 2015 roku przekroczono limit rodzin obejmowanych opieką jednego koordynatora. W 2012 roku jeden koordynator opiekował się odpowiednio 46 rodzinami zastępczymi, a od początku 2015 roku – 20 rodzinami zastępczymi, podczas gdy maksymalną liczbę podopiecznych przypadających na jednego koordynatora określono w latach 2012-2014 – na 30, a począwszy od 1 stycznia 2015 r. – na 15 rodzin. Rodziny zastępcze nie składały wniosków w sprawie przyznania opieki i nie zapewniono im możliwości wyrażenia swojej opinii o kandydacie na koordynatora, ograniczając się do przedstawienia osoby koordynatora podczas zebrań organizacyjnych rodzin zastępczych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Wyłanianie i organizacja pracy koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej

Opis stanu faktycznego

1.1. CPZ zostało utworzone 1 stycznia 2012 r. na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Łomży z 26 października 2011 r. i zgodnie z § 5 statutu tej placówki, realizuje zadania organizatora pieczy zastępczej. Centrum obejmuje swoją działalnością powiat grodzki (w całym zakresie) oraz powiat ziemski – w zakresie zadań dotyczących rodzin zawodowych i niezawodowych (bez rodzin spokrewnionych), na podstawie porozumienia z 19 marca 2012 r. zawartego pomiędzy Prezydentem Miasta Łomża i Starostą Łomżyńskim.

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie

² Okres objęty kontrolą: od 1 stycznia 2012 r. do 31 stycznia 2015 r.

³ Dz. U. z 2013r., poz. 135 ze zm. – Ustawa zwana dalej „ustawą owr”.

W CPZ w okresie:

- od 22 lutego 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. był zatrudniony jeden koordynator, wyłoniony w trybie postępowania konkursowego spośród 13 kandydatów aplikujących na to stanowisko. Wybrany kandydat miał doświadczenie w pracy z rodziną i dziećmi. Od 2004 roku pracował na stanowiskach wychowawcy w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej w Łomży, specjalisty pracy z rodziną, a następnie pedagoga w Ośrodku Adopcyjno-Opiekuńczym w Łomży;
- od 1 stycznia 2013 r. dyrektor CPZ zatrudniła, ww. koordynatora na umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, a ponadto bez przeprowadzania naboru zewnętrznego, zatrudniła również drugiego koordynatora (na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy), pełniącego uprzednio (od 1 lipca do 31 grudnia 2012 r.) obowiązki asystenta rodziny w CPZ. Przed zatrudnieniem w CPZ pracownik ten był zatrudniony na stanowisku instruktora terapii zajęciowej w Warsztatach Terapii Zajęciowej w Łomży (w latach 1998-2009);
- od 1 stycznia 2015 r. zatrudniono dodatkowo (na czas określony – tj. do 31.12.2016 r. w wymiarze pół etatu) trzeciego koordynatora (także bez przeprowadzania naboru zewnętrznego), który uprzednio był wychowawcą w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej w Łomży oraz asystentem rodziny w CPZ (od 1 lipca do 31 grudnia 2014 r.).
(dowód: akta kontroli str. 4-9, 15-22 oraz 103-104)

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że osoby te zatrudniłam bez przeprowadzania zewnętrznego naboru, ponieważ ich dotychczasowa praca w CPZ na stanowisku asystenta rodziny potwierdziła ich wysokie umiejętności zawodowe oraz predyspozycje osobowościowe, które są bardzo istotne w pracy z rodzinami zastępczymi. Fakty te zadecydowały o mojej rezygnacji z naboru zewnętrznego i o przedłużeniu umowy o zatrudnieniu z tymi pracownikami. Jednocześnie nadmieniam, że przy wyborze kandydatów na koordynatorów brałam pod uwagę przede wszystkim kwalifikacje zawodowe i predyspozycje.

(dowód: akta kontroli, str. 25-26)

Koordynatorzy posiadali kwalifikacje zawodowe określone w art. 78 ust. pkt 1 lit. a i b ustawy owr. Posiadali bowiem tytuły magistra pedagogiki opiekuńczej lub specjalnej oraz odpowiednie doświadczenie zawodowe. Spełniali także wymogi wynikające z art. 78 ust. 1 pkt 2-4 ustawy owr w zakresie posiadania pełni władzy rodzicielskiej, wywiązywania się z obowiązków alimentacyjnych i niekaralności za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

(dowód: akta kontroli str. 9 i 13-14)

1.2. W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 stycznia 2015 r., CPZ objęło opieką wszystkie rodziny zastępcze z terenu powiatu grodzkiego i powiatu ziemskiego, tj. odpowiednio: 46, 48, 46 i 49 rodzin. Żadna z tych rodzin nie składała wniosku o objęcie opieką koordynatora.

(dowód: akta kontroli 10-12)

Przy wyznaczaniu koordynatorów rodzinom zastępczym, dyrektor CPZ nie zasięgała opinii tych rodzin o koordynatorze, do czego zobowiązywał art. 77 ust.2 ustawy owr, ograniczając się do przedstawienia rodzinom osoby koordynatora i oczekiwania na ewentualne sprzeciwy. Przeprowadzone wśród 27 rodzin zastępczych badania ankietowe wykazały, że 25 z tych rodzin nie miało poczucia wpływu na wyznaczenie osoby koordynatora.

(dowód: akta kontroli str. 25-26 i 99-100)

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że nie pobierałam od rodzin pisemnych opinii, ponieważ – w mojej ocenie – podważałoby to autorytet koordynatorów i stwarzałoby niepotrzebne wrażenie o zbyt urzędniczym charakterze tej opieki. Jednocześnie nadmieniam, że w trakcie odbytych w marcu 2012 r. i styczniu 2013 r. spotkaniach organizacyjnych z rodzinami zastępczymi, dokonywałam prezentacji koordynatorów, po których nikt nie zgłosił sprzeciwu. Ważne jest także to, że koordynatora zatrudnionego w 2012 r. rodziny zastępcze dobrze znały, ponieważ osoba ta współpracowała z tymi rodzinami w strukturach Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Łomży. Ponadto informuję, że od momentu wyznaczenia koordynatorów do chwili obecnej, żadna rodzina zastępcza nie zgłosiła jakichkolwiek uwag do ich pracy.

(dowód: akta kontroli str. 25-26, 121)

Analiza zapisów w rejestrze korespondencji wykazała, że w latach 2012-2014 do CPZ nie wpłynęła żadna skarga lub zażalenie na pracę koordynatorów.

(dowód: akta kontroli str. 23)

1.3. Zatrudnieni, w latach 2012-2014 w CPZ koordynatorzy podnosili swoje kwalifikacje zawodowe, stosownie do zapisów art. 77 ust 5 ustawy owr. W okresie tym ukończyli (trwający 315 godzin i kosztujący 9.000 zł) kurs kwalifikacyjny uprawniający do prowadzenia szkoleń dla kandydatów na rodziny adopcyjne, rodziny zastępcze i rodzinne domy dziecka, dwa szkolenia z zakresu wspierania rodzin zastępczych (jeden z koordynatorów – w tym jedno odpłatne – 320 zł) oraz dwa nieodpłatne szkolenia, dotyczące pracy z osobą zaburzoną psychicznie i jej rodziną oraz dokonywania oceny wspierającej rozwoju ucznia (drugi z koordynatorów). Ponadto pracownicy ci podnosili systematycznie swoje kwalifikacje poprzez samokształcenie odnoszące się do: prawidłowego funkcjonowania rodziny zastępczej, rozwoju motorycznego dziecka, wzmacniania jego samodzielności oraz wzmacniania kontaktów z rodzinami naturalnymi i procesu usamodzielniania wychowanków rodziny zastępczej. Nabytą w wyniku samokształcenia wiedzę wykorzystywano w prowadzonych przez koordynatorów szkoleniach dokształcających rodziny zastępcze. W latach 2012 – 2014 koordynatorzy przeprowadzili łącznie 14 takich szkoleń, którymi objęto wszystkie rodziny zastępcze. Przy czym, w poszczególnych szkoleniach uczestniczyło od sześciu do 25 rodzin.

Na podnoszenie kwalifikacji koordynatorów CPZ wydatkowało ogółem 9.320 zł, w tym w 2012 r. – 9.000 zł i w 2014 r. – 320 zł. (dowód: akta kontroli str. 13-14, 24, 59-65)

1.4. Do końca 2014 r. CPZ zatrudniał dwóch koordynatorów na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie zadaniowego czasu pracy, stosownie do wymogów art. 79 ust. 2 ustawy owr. Od stycznia 2015 roku, również w systemie zadaniowym, zatrudniono trzeciego koordynatora w niepełnym wymiarze czasu pracy (1/2 etatu).

(dowód: akta kontroli str. 17-22)

W CPZ nie ustalano norm czasu potrzebnego do wykonywania poszczególnych zadań przez koordynatorów. Dyrektor CPZ wyjaśniła, że nie szacowała czasu potrzebnego do wykonania poszczególnych zadań przez koordynatorów, ponieważ złożoność i nieprzewidywalność realizowanych przez nich zadań uniemożliwia dokładne sprecyzowanie czasu na wykonanie poszczególnych czynności.

(dowód: akta kontroli str. 25-26)

1.5. Koordynatorom zapewniono możliwość dojazdu do rodzin zastępczych objętych opieką zamieszkujących w Łomży i na terenie Powiatu łomżyńskiego. Na dojazdy koordynatorów do rodzin zastępczych na terenie miasta Łomża CPZ zakupił jednorazowe bilety komunikacji miejskiej, zaś do rodzin zastępczych z terenu powiatu dojeżdżano samochodem służbowym CPZ. Dojazdy były organizowane razem z zatrudnionymi w CPZ asystentami rodziny. W 2013 i 2014 roku dla dwóch koordynatorów i czterech asystentów rodzin zakupiono 1.200 biletów komunikacji miejskiej za 3.120 zł, zaś samochodem służbowym przejechano 1.400 i 2.090 km (28 wyjazdów w 2013 roku i 34 w 2014 roku).

(dowód: akta kontroli str. 29)

1.6. Koordynatorzy w okresie objętym kontrolą nie byli zatrudniani w innych jednostkach organizacyjnych Powiatu, nie wykonywali obowiązków pracownika socjalnego oraz nie prowadzili postępowań z zakresu świadczeń realizowanych przez powiat grodzki i ziemski, o których mowa w art. 79 ust. 3-4 ustawy owr. (dowód: akta kontroli str. 25-26)

1.7. Z wyjaśnień dyrektora CPZ wynika, że nie ma istotnych barier i utrudnień w wykonywaniu przez koordynatorów zadań, z wyjątkiem ograniczenia do 15 maksymalnej liczby rodzin, którymi może opiekować się jeden koordynator, co znacznie zwiększa koszty funkcjonowania pieczy zastępczej oraz możliwości prawnej zrezygnowania z opieki koordynatora przez rodzinę zastępczą, która nie chce być systematycznie odwiedzana i tym samym oceniana. Sytuacja taka może stanowić zagrożenie dla dobra przebywających tam dzieci.

(dowód: akta kontroli str. 25-26)

Jeden z koordynatorów do istotnych barier i utrudnień w wykonywaniu obowiązków zaliczył: konieczność dokonywania oceny sytuacji życiowej dziecka przebywającego w rodzinie zastępczej przy współudziale jego rodziców biologicznych, co wiąże się często z niemożnością ustalenia adresów rodziców lub z ich negatywnym (agresywnym) podejściem do spraw związanych z pobytem dziecka w pieczy zastępczej oraz stosunkowo dużą zmiennością i niejednoznacznością przepisów prawnych dotyczących tych zadań.

Drugi koordynator w złożonych wyjaśnieniach podał, że *nie ma istotnych barier i utrudnień w wykonywaniu przeze mnie obowiązków koordynatora, z wyjątkiem konieczności sporządzania wielu, w mojej ocenie, zbędnych dokumentów w zakresie sprawowania opieki nad rodziną, co ogranicza czas mojej bezpośredniej pracy z rodzinami zastępczymi, a szczególnie z dziećmi objętych pieczą zastępczą.* (dowód: akta kontroli str. 27-28)

1.8. W przyjętym przez Radę Miejską w Łomży 19 grudnia 2012 r. „Programie rozwoju pieczy zastępczej w Łomży na lata 2012-2014”, ujęto cele i zadania pieczy zastępczej i koordynatorów zgodne z zapisami art. 33, 77 ust. 3 i 180 ustawy owr. dotyczące w szczególności:

- promowania rodzinnych zastępczych form opieki nad dziećmi pozbawionym naturalnego środowiska rodzinnego poprzez: spotkania informacyjne w placówkach oświatowych (szkoły i przedszkola), organizowanie okolicznościowych imprez dla dzieci z rodzin zastępczych, opracowywanie i kolportaż materiałów informacyjnych oraz uczestnictwo w redagowaniu publikacji i programów medialnych prezentujących dobre wzorce rodzicielstwa zastępczego,
- przygotowywania kandydatów na rodziców zastępczych do opieki nad dziećmi poprzez dokonywanie wywiadów w miejscu zamieszkania kandydatów oraz prowadzenie szkoleń kwalifikacyjnych w tym zakresie,
- przygotowania wraz z asystentem rodziny i rodziną zastępczą planów pomocy dziecku,
- monitorowania pobytu dzieci i ich rozwoju w rodzinach zastępczych oraz regulowanie ich sytuacji prawnej,
- przygotowywania karty zgłoszenia dziecka do adopcji,
- organizowania kontaktów dzieci z rodzicami naturalnymi,
- udzielania dzieciom i ich opiekunom pomocy psychologiczno-pedagogicznej, prawnej oraz pomocy w uzyskaniu specjalistycznego leczenia,
- organizowania wsparcia rodzinom zastępczym oraz osobom usamodzielnianym opuszczającym takie rodziny,
- przeprowadzania okresowych szkoleń dokształcających dla rodzin zastępczych oraz dokonywanie rocznych ocen sytuacji życiowej dziecka i funkcjonowania rodziny zastępczej.

W programie, przy każdym wyszczególnionym celu szczegółowym określono cele zadania do realizacji, sposoby ich realizacji oraz wykonawców tych działań. Nie określono natomiast mierników realizacji zadań i terminów ich realizacji.

(dowód: akta kontroli str. 30-39 i 41-46)

1.9. Dyrektor CPZ sprawowała nadzór nad pracą koordynatorów poprzez:

- cotygodniowe (w poniedziałki) spotkania z koordynatorami, na których omawiano: sprawy realizowane w poprzednim tygodniu i zadania zaplanowane na następne dni,
- analizę dokumentów opracowanych przez koordynatorów i przedłożonych do podpisu oraz corocznych sprawozdań z efektów pracy koordynatorów,
- udział w kwartalnych posiedzeniach zespołu oceniającego sytuację życiową dziecka w rodzinie zastępczej, o którym mowa w art. 130 ustawy owr,
- sporządzanie za lata 2012-2014 rocznej karty oceny pracy koordynatorów.

W ocenie dyrektora CPZ, koordynatorzy wykonują swoje zadania właściwie i tym samym zapewniają wszystkim rodzinom zastępczym realne wsparcie i pomoc w pełnieniu funkcji opiekuńczo-wychowawczych. (dowód: akta kontroli str. 25-26, 40)

1.10. W latach 2012-2014 wszystkie rodziny zastępcze z terenu Miasta i Powiatu zostały objęte opieką i wsparciem koordynatorów. Rodziny nie składały wniosków o objęcie taką opieką. Została ona im zapewniona bez względu na długość stażu danej rodziny (39 rodzin posiadało staż powyżej dwóch lat, a dziewięć – poniżej dwóch lat).

W latach 2013-2014 liczba rodzin objętych opieką przez koordynatorów (M. W-C oraz E. Z.) nie przekraczała limitu ustalonego w art. 77 ust. 4 ustawy owr. Koordynatorzy sprawowali w tym okresie opiekę nad odpowiednio 27 i 22 oraz 21 i 24 rodzinami zastępczymi. Więcej rodzin niż dopuszczały określone w ustawie owr limity koordynatorzy obejmowali opieką w 2012 roku – jeden koordynator zapewniał opiekę 46 rodzinom (przy limicie 30 rodzin) oraz w styczniu 2015 – dwóch koordynatorów opiekowało się 20 rodzinami każdy (przy limicie 15 rodzin), a jeden zatrudniony na pół etatu zapewniał opiekę dziewięciu rodzinom.

(dowód: akta kontroli str. 10-12)

1.11. Powiat grodzki sporządzał sprawozdania rzeczowo-finansowe z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzeń Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2012 r.⁴ i 4 grudnia 2012 r.⁵, które terminowo przekazywał Wojewodzie Podlaskiemu. Zawarte w sprawozdaniach informacje związane z realizacją zadań przez koordynatorów (dotyczące: liczby rodzin zastępczych, okresów przebywania dziecka w pieczy zastępczej, wieku dzieci i powodów umieszczenia ich w rodzinach zastępczych, napływu i odpływu dzieci z tych rodzin oraz przeprowadzonych szkoleń kandydatów na rodziny zastępcze) były zgodne ze stanem faktycznym.

(dowód: akta kontroli str. 47-58)

Uwagi dotyczące
badanej działalności

1. Najwyższa Izba kontroli zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 233 ust. 1 ustawy owr (w brzmieniu obowiązującym od 8 czerwca 2012 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku), a od 1 stycznia 2015 roku art. 77 ust. 1 ustawy owr; do objęcia rodziny zastępczej opieką koordynatora niezbędny jest wniosek zainteresowanych.

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że objęłam opieką koordynatorów wszystkie rodziny zastępcze, mimo że nie składały wniosku przewidzianego w ustawie, gdyż moje dwudziestoletnie doświadczenie w pracy z rodzinami zastępczymi w Ośrodku Adopcyjno-Opiekuńczym w Łomży jednoznacznie dowodzi, że wszystkie bez wyjątku rodziny zastępcze powinny być wspierane i monitorowane, w celu ewentualnego przeciwdziałania niewłaściwym postawom rodziców zastępczych. Dzięki takiemu podejściu na przestrzeni ostatnich dwóch dekad, w których umieszczono z terenu byłego województwa łomżyńskiego około 700 dzieci w tych rodzinach, nie odnotowano takiego przypadku. Stąd też uważam, że objęcie opieką wszystkich rodzin, bez względu na to czy złożyły wniosek, czy też nie jest prawidłowym działaniem, mającym na uwadze dobro dzieci będących w rodzinnej pieczy zastępczej.

(dowód: akta kontroli, str. 10-12, 25-26 i 99-100)

2. Przy wyznaczaniu koordynatorów, dyrektor CPZ nie zasięgała opinii rodzin zastępczych, do czego zobowiązywał art. 77 ust.2 ustawy owr. Dyrektor CPZ przedstawiła zainteresowanym koordynatorów podczas dwóch zebrań organizacyjnych. Przeprowadzone wśród 27 rodzin zastępczych badania ankietowe wykazały, że 25 z tych rodzin nie miało poczucia wpływu na wyznaczenie osoby koordynatora.

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że nie pobierałam od rodzin pisemnych opinii, ponieważ – w mojej ocenie – podważałoby to autorytet koordynatorów i stwarzałoby niepotrzebne wrażenie o zbyt urzędniczym charakterze tej opieki. Jednocześnie nadmieniam, że w trakcie odbytych w marcu 2012 r. i styczniu 2013 r. spotkaniach organizacyjnych z rodzinami zastępczymi, dokonywałam prezentacji koordynatorów, po których nikt nie zgłosił sprzeciwu. Ważne jest także to, że koordynatora zatrudnionego w 2012 r. rodziny zastępcze dobrze znały, ponieważ osoba ta współpracowała z tymi rodzinami w strukturach Ośrodka Adopcyjno-Opiekuńczego w Łomży. Ponadto informuję, że od momentu wyznaczenia koordynatorów do chwili obecnej, żadna rodzina zastępcza nie zgłosiła jakichkolwiek uwag do ich pracy.

(dowód: akta kontroli str. 25-26, 99-100, 121)

⁴ Dz. U. z 2012 r. poz. 240. Rozporządzenie w sprawie sprawozdań rzeczowo-finansowych z wykonywania zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

⁵ Dz. U. z 2012 r., poz. 1371 Rozporządzenie w sprawie sprawozdań rzeczowo-finansowych z wykonywania zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

Ustalono
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono nieprawidłowość polegającą na przekroczeniu limitów rodzin obejmowanych opieką jednego koordynatora. W 2012 roku jeden koordynator sprawował opiekę nad 46 rodzinami zastępczymi, podczas gdy zgodnie z dyspozycją obowiązującego wówczas art. 77 ust. 4 ovr⁶ nie mógł mieć pod opieką więcej niż 30 rodzin zastępczych, w styczniu 2015 dwóch koordynatorów zatrudnionych na pełnych etatach sprawowało opiekę nad 20 rodzinami każdy, a jeden koordynator zatrudniony na pół etatu opiekował się dziewięcioma rodzinami, podczas gdy zmieniony z dniem 1 stycznia 2015 r. art. 77 ust. 4 ovr pozwalał na objęcie opieką przez koordynatora nie więcej niż 15 rodzin.

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że w związku z początkiem funkcjonowania jednostki i ograniczoną liczbą etatów nie mogłam przeprowadzić naboru na drugiego koordynatora. Dopiero po uzyskaniu dodatkowych środków na ten cel od 1 stycznia 2013 r. zatrudniłam drugą osobę na tym stanowisku. Jednocześnie nadmieniam, że w 2012 r. osobiście wspomagałam koordynatora w sprawowaniu opieki nad tymi rodzinami. Natomiast w styczniu 2015 r. zatrudniłam trzeciego koordynatora jedynie na pół etatu, z uwagi na brak środków finansowych na ten cel. (dowód: akta kontroli str. 10-12, 25-26)

Ocena częściowa

W okresie objętym kontrolą CPZ zapewniało pomoc i wsparcie wszystkim rodzinom zastępczym z terenu swojego działania. Realizację tych zadań powierzono koordynatorom posiadającym wymagane wykształcenie i doświadczenie zawodowe. Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia natomiast przekroczenie w 2012 roku oraz w styczniu 2015 roku limitów rodzin objętych opieką jednego koordynatora.

2. Realizacja zadań przez koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej

Opis stanu
faktycznego

Analiza dokumentacji 20 (z 48) rodzin zastępczych oraz dokumentacji wszystkich (6) osób usamodzielnianych z lat 2012-2014 wykazała, że koordynatorzy prawidłowo wykonywali swoje obowiązki określone w art. 77 ust. 3 oraz art. 128-134 i art. 145 ustawy ovr. I tak:

- 1) Do 20 analizowanych rodzin w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2014 r. przyjęto 58 dzieci. Dla każdego dziecka koordynatorzy rodzinnej pieczy zastępczej opracowali – przy współudziale rodzin zastępczych – plan pomocy dziecku (zgodnie z art. 77 ust. 3 pkt 2 ustawy ovr). W dokumentach tych zawarto wszystkie niezbędne dane do udzielania wsparcia dziecku, tj.: a) dane dziecka i rodziny zastępczej, b) datę umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej, c) cele odnoszące się do zabezpieczenia potrzeb niezbędnych do prawidłowego rozwoju dziecka, a następnie do jego usamodzielnienia oraz d) wyszczególnienie działań ukierunkowanych na osiągnięcie celu. Dla 55 dzieci Koordynatorzy sporządzili plany w okresie od 6 do 22 dni od daty przyjęcia dziecka do rodziny zastępczej. Dla pozostałych trojga dzieci (K.K. oraz rodzeństwa K.N. i N.N) przyjętych do dwóch rodzin odpowiednio: 21 września 2012 r. i 3 lipca 2012 r., plany opracowano kolejno 28 lutego 2013 r. i 4 stycznia 2013 r., tj. po 158 i 183 dniach od daty przyjęcia tych dzieci do zastępczych rodzin spokrewnionych.

Powołany w toku kontroli NIK, w celu zbadania i oceny efektywności i skuteczności pracy koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej, biegły w dziedzinie nauk społecznych, w szczególności w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej i resocjalizacyjnej Pan Karol Konaszewski, ocenił pozytywnie jakość sporządzonych planów pomocy dzieciom. Zostały one sformułowane w sposób rzetelny i wykonalny. Zawarte w nich cele dostosowano do realnych możliwości dziecka i rodziny. Jednocześnie biegły wskazał, że w dokumentach tych można dodatkowo uwzględnić kierunki działań dalekosiężnych, jak na przykład – podniesienie umiejętności wychowawczych rodziców oraz działań zmierzających do osiągnięcia tego celu (pedagogizacja rodziców, ustalenie zasad wychodzenia z domu dzieci oraz nagród za ich przestrzeganie, jak również

⁶ wg stanu obowiązującego na koniec 2012 roku.

konsekwencji za ich nieprzestrzeganie), a także przewidywanych efektów w postaci podniesienia autorytetu rodziców i ich umiejętności wydawania i egzekwowania poleceń.

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że *opóźnienie w opracowaniu trzech planów pomocy dziecku było spowodowane natłokiem innych pilnych zadań do wykonania w rodzinach zawodowych i niezawodowych, które były realizowane w 2012 r. tylko przez jednego koordynatora. Jednocześnie nadmieniam, że w związku z tym, że dzieci te przebywały w rodzinach spokrewnionych, to opóźnienie w sporządzeniu trzech planów nie destabilizowało ich sytuacji w rodzinie zastępczej.* (dowód: akta kontroli str. 25-26)

- 2) dzieci w analizowanych rodzinach zastępczych nie pochodziły z rodzin objętych opieką asystentów, dlatego też koordynatorzy nie współpracowali z asystentami rodzin w zakresie wsparcia i opieki nad dziećmi przebywającymi w rodzinach zastępczych;
- 3) koordynatorzy udzielali pomocy rodzinom zastępczym w nawiązaniu wzajemnego kontaktu poprzez: organizowanie spotkań integracyjnych, wspólnych wyjazdów na warsztaty szkoleniowo-integracyjne, cyklicznych wyjść do kina czy filharmonii łomżyńskiej oraz organizowanie szkoleń dotyczących głównie opieki na dziećmi i ich rozwoju. W latach 2012-2014 zorganizowano w każdym roku dwa okolicznościowe spotkania integracyjne z okazji Dnia Dziecka i Wigilii, w których wzięło udział odpowiednio 10 i 11 rodzin, 8 i 11 rodzin oraz 14 i 16 rodzin (z 20 analizowanych). Ponadto ww. latach, kolejno: 18, 13 i 18 rodzin było w kinie lub na koncercie mikołajkowym w Filharmonii Kameralnej w Łomży, 14 i 15 rodzin (w 2012 i 2013 roku) uczestniczyło w zabawie dla dzieci oraz 7, 5 i 2 rodziny wzięły udział w integracyjnych, wyjazdowych, kilkudniowych warsztatach, a 7, 13 i 16 rodzin brało udział w szkoleniach dotyczących pracy z dzieckiem.

Spośród 27 ankietowanych rodzin, 25 stwierdziło, że koordynatorzy bardzo pomogli w nawiązywaniu kontaktu z innymi rodzinami zastępczymi, dwie zaś oceniły tę pomoc jako przeciętną, zaś 17 rodzin pozytywnie oceniło pomoc w nawiązywaniu współpracy z rodzicami naturalnymi (pozostałe rodziny zaznaczyły odpowiedź „nie dotyczy”). Obszar ten także pozytywnie ocenił biegły i to zarówno w sferze organizowania różnorodnych spotkań integracyjnych, jaki i sferze prowadzonych przez koordynatorów grupowych szkoleń tych rodzin;

- 4) Koordynatorzy zapewnili analizowanym rodzinom dostęp do specjalistycznej pomocy psychologicznej, pedagogicznej, zdrowotnej i prawnej. Zakres tej pomocy wynikał z ustalonych przez koordynatorów potrzeb poszczególnych rodzin. W latach 2012-2014 odpowiednio: 5, 9 i 11 rodzinom zapewniono pomoc psychologiczną, wszystkim rodzinom (20) udzielono pomocy pedagogicznej, 3, 7 i 7 rodzinom zapewniono udzielenie pomocy zdrowotnej, a 2, 7 i 8 rodzinom udzielono pomocy prawnej. Ponadto koordynatorzy dokumentowali (notatkami służbowymi i wywiadami społecznymi) osobiste kontakty z rodzinami w celu sprawowania bieżącego monitoringu funkcjonowania tych rodzin. W okresie objętym kontrolą koordynatorzy spotykali się z analizowanymi rodzinami odpowiednio: 68, 104 i 124 razy. Koordynatorzy monitorowali także osiągnięcia edukacyjne dzieci poprzez gromadzenie i analizowanie kopii świadectw szkolnych i cząstkowych ocen oraz bezpośrednio kontakty ze szkolnymi pedagogami i wychowawcami właściwych klas. W przypadku odnotowania złych wyników w nauce poszczególnych dzieci, koordynatorzy motywowali opiekunów zastępczych do systematycznej pracy z dzieckiem, ukierunkowanej przede wszystkim na poprawę tych wyników oraz dopilnowali, by dzieci te zostały przebadane w poradni psychologiczno-pedagogicznej. W latach 2012-2014 r. spośród 58 dzieci przebywających w 20 analizowanych rodzinach: dziewięcioro dzieci miało złe wyniki w nauce (przewaga cząstkowych ocen dopuszczających i niedostatecznych). Wszystkie

dzieci uzyskały jednak promocję do następnej klasy w szkole podstawowej lub gimnazjum oraz były przebadane w poradni psychologiczno-pedagogicznej. Z przeprowadzonych ankiet wynika, że spośród 27 respondentów: 15 rodzin oceniło pomoc koordynatorów w obszarze zapewnienia wychowankom dostępu do specjalistycznej opieki zdrowotnej jako bardzo przydatną (pozostali nie dokonali takiej oceny), 13 rodzin pozytywnie oceniło pomoc udzielaną w zakresie wsparcia edukacyjnego dzieci (pozostałe rodziny zaznaczyły odpowiedź „nie dotyczy”), a 25 rodzin orzekło, że wprowadzenie instytucji koordynatora ułatwiło im wykonywanie obowiązków rodziców zastępczych (jedna rodzina nie miała zdania w tym zakresie, a druga – odpowiedziała przecząco). Działania koordynatorów w tych obszarach dobrze ocenili także biegły, wykazując ich dużą aktywność i wysoką przydatność;

- 5) We wszystkich wymaganych przypadkach (6 w 2012 r., 11 w 2013 r. i 8 w 2014 r.) koordynatorzy zgłaszali do Ośrodka Adopcyjnego w Łomży informacje o dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną w celu poszukiwania dla nich rodzin przysposabiających. W przekazywanych kartach zgłoszenia dziecka zawierano wszystkie niezbędne dane o dziecku, jego rodzicach i rodzeństwie, w tym dane o sytuacji prawnej dziecka, stanie zdrowia i jego rozwoju ustalanego przez właściwego lekarza. Ponadto przekazywano jego akt urodzenia, diagnozę psychologiczną i zaświadczenie o ustanowieniu opiekuna prawnego dziecka (dla 18 dzieci opiekunami prawnymi są koordynatorzy). Spośród 25 dzieci zgłoszonych do adopcji (z analizowanych 20 rodzin zastępczych) ww. okresie, 15 dzieci zostało przysposobionych, jedno dziecko powyżej 13 roku życia (14 lat) nie wyraziło zgody na przysposobienie zgodnie z art. 118 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego⁷, dwie sprawy dotyczące trojga dzieci są w toku, a sześcioro nie zostało przysposobionych głównie ze względu na wiek (powyżej 10 lat).

Z informacji otrzymanej od kierownika Ośrodka Adopcyjnego w Łomży wynika, że współpraca tej jednostki z CPZ przebiega wzorowo. Wszystkie przedkładane przez CPZ dokumenty były rzetelne i kompletne. W latach 2012-2014 CPZ zgłosił łącznie 70 dzieci z uregulowaną sytuacją prawną, z tego 49 (70%) dzieci zostało przysposobionych, dla dziewięciorga dzieci nie znaleziono rodziny adopcyjnej, a 12 dzieci nie zostało zakwalifikowanych do przysposobienia. Dzieci, które nie zostały zakwalifikowane do przysposobienia przebywały w rodzinach zastępczych spokrewnionych i z uwagi na więzi emocjonalne i wiek nie wyrażały zgody na przysposobienie. (dowód: akta kontroli, str. 142-143)

- 6) W ramach funkcjonowania (w CPZ) Zespołu oceniającego zasadność pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, koordynatorzy – przy współudziale specjalistów i instytucji, o których mowa w art. 130 ustawy owr, brali udział w opracowywaniu protokołów oceny sytuacji każdego dziecka w trybie wynikającym z art. 131 ww. ustawy, tj.: co trzy miesiące w przypadku dzieci do trzeciego roku życia (7 w 2012 r., 8 w 2013 r. i 10 w 2014 r.) i co pół roku dla pozostałych dzieci (31 w 2012 r., 39 w 2013 r. i 36 w 2014 r.). Następnie po dokonaniu tych ocen przedkładano właściwemu Sądowi pisemne informacje dotyczące zasadności pobytu dziecka w rodzinie zastępczej;
- 7) W 2012 r. koordynator (w imieniu organizatora rodzinnej pieczy zastępczej, tj. CPZ), stosownie do art. 134 ustawy owr dokonywał pierwszej oceny rodzin zastępczych zawodowych i niezawodowych w okresie od 29 lutego do 2 marca 2012 r. Natomiast w przypadku rodzin zastępczych spokrewnionych oceny te były sporządzane dwukrotnie, tj. od 7 do 28 lutego i od 19 do 20 czerwca 2012 r. Kolejne oceny były

⁷ Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy Dz. U. z 2012 r., poz. 788 ze zm.

dokonywane przez koordynatorów przed upływem roku od poprzedniej oceny. I tak: dla rodzin spokrewnionych oceny tej dokonywano co pół roku (tj. w styczniu i lutym oraz w czerwcu i lipcu danego roku), a dla rodzin zawodowych i niezawodowych – w okresie od 17 do 31 grudnia 2012 r. Wszystkie oceny były pozytywne i rodziny nie składały zastrzeżeń, o których mowa w art. 134 ust. 2a ustawy owr.

Wszystkie ankietowane rodziny potwierdziły, że koordynatorzy w swoich działaniach:

- uwzględniają potrzeby dziecka i rodziców zastępczych, skupiają się na rozwiązywaniu problemów bieżących tych rodzin oraz inspirują i ustalają dalsze działania w drodze współpracy, a także monitorują je,
- bardzo dobrze wspierają rodziców zastępczych w rozwiązywaniu problemów oraz poszukują z nimi alternatywnych rozwiązań w sytuacjach problemowych. Ponadto stwierdziły, że koordynatorzy są nastawieni na współpracę oraz budzą zaufanie i dobrze motywują do pełnienia funkcji rodzica zastępczego.

Powyższe oceny potwierdził także w swojej opinii biegły, który stwierdził, że koordynatorzy charakteryzują się interdyscyplinarną wiedzą i profesjonalnymi kompetencjami w zakresie pomocy dziecku i rodzinie. Są to osoby, które aktywnie wspierają rodzinę w rozwiązywaniu różnorodnych trudności życiowych;

- 8) Koordynatorzy oraz dyrektor CPZ współpracowali na bieżąco z Sądem Rodzinnym w Łomży. W wyniku tej współpracy: a) przekazano Sądowi 109 opinii dotyczących: sytuacji dziecka w rodzinie zastępczej i jego kontaktach z rodzicami naturalnymi, urlopowania dziecka na wniosek rodziców biologicznych oraz przebiegu pobytu dziecka w okresie urlopowania, b) złożono 69 wniosków o zmianę postanowień odnoszących się do ustalonego uprzednio zakresu władzy rodzicielskiej dziecka oraz c) uczestniczono w 46 rozprawach sądowych, dotyczących sytuacji dzieci z analizowanych rodzin;
- 9) Spośród sześciu pełnoletnich wychowanków (tj. trzech z rodzin zastępczych spokrewnionych i trzech z rodzin zawodowych), w stosunku do jednego koordynator był opiekunem usamodzielnienia. Wsparcie udzielane pełnoletnim wychowankom polegało głównie na pomocy przy:
  - wyborze opiekuna osoby usamodzielnianej,
  - redagowaniu podań, wniosków i oświadczeń składanych przez usamodzielnianego oraz przy zakładaniu konta bankowego i przy dokonywaniu zakupów ze środków przyznanych na zagospodarowanie,
  - opracowaniu indywidualnego programu usamodzielnienia, szczególnie w części dotyczącej zaplanowania konkretnych działań w tym procesie,
  - kontaktach ze środowiskiem szkolnym.

Na przykład: w 2014 r. koordynator z wychowanką (S.W.), dla której nie pełnił funkcji opiekuna usamodzielnienia, spotkał się osobiście 41 razy, z tego: dziewięć spotkań dotyczyło spraw zamieszkania wychowanki w mieszkaniu chronionym CPZ, 14 spotkań dotyczyło redagowania pism, wniosków, oświadczeń składanych przez usamodzielnianą, cztery spotkania były związane z wizytami u lekarza, 14 spotkań dotyczyło wsparcia wychowanki w trudnych sytuacjach życiowych oraz jej edukacji szkolnej. Największy wpływ czasu między spotkaniami wyniósł 15 dni i dotyczył września 2014 r.;

W przypadku natomiast osoby usamodzielnianej (P.D.), dla której koordynator jest opiekunem usamodzielniania, oprócz ww. rodzajów pomocy, koordynator – wspólnie z osobą usamodzielnianą – opracował indywidualny program usamodzielnienia zgodnie z wymogami art. 145 ustawy owr. W okresie od 18 lutego do 31 grudnia 2014 r. koordynator z ww. wychowanką spotkał się osobiście 43 razy, z tego: dziewięć spotkań dotyczyło redagowania pism, wniosków, oświadczeń składanych przez usamodzielnianą, 22 spotkania dotyczyło wsparcia usamodzielnianej w trudnych sytuacjach życiowych oraz jej edukacji

szkolnej, a trzy spotkania były związane z wizytami w przychodni zdrowia. Największy wpływ czasu między spotkaniami wyniósł 14 dni i dotyczył lipca 2014 roku.

(dowód: akta kontroli str. 66-93, 94-98 oraz 99-100 i 122-134)

Wyniki badania ankietowego przeprowadzonego wśród wszystkich sześciu wychowanków zamieszkałych w Łomży, w wieku od 18 do 22 lat, potwierdziły dobrą współpracę koordynatorów z wychowankami w procesie usamodzielniania. Wszyscy ankietowani ocenili pomoc udzielaną przez koordynatorów jako przydatną bądź bardzo przydatną. Najczęściej koordynatorzy wspierali wychowanków w kontaktach w zakresie pomocy społecznej, z sądem lub służbą kuratorską, szkołą i placówkami służby zdrowia, natomiast czterech wychowanków uzyskało pomoc koordynatora przy wyborze opiekuna usamodzielnienia, a trzech przy opracowaniu indywidualnego programu usamodzielnienia. Wszyscy wychowankowie stwierdzili, że koordynator uwzględnia ich potrzeby i potrzeby rodziców zastępczych oraz skupia się na rozwiązywaniu bieżących problemów i wypracowuje zalecenia w drodze współpracy, których realizację stale monitoruje, zaś pięciu – że koordynator kontaktował się z nimi zgodnie z ustalonym harmonogramem lub z inicjatywy koordynatora oraz że inspiruje ich do działania.

Także z opinii sporządzonej przez biegłego (przy sporządzaniu której wykorzystano także pogłębiony wywiad z wychowankiem) wynika, że koordynatorzy dobrze wywiązują się z powierzonych im zadań w zakresie udzielania pomocy i wsparcia usamodzielniającym się wychowankom z rodzin zastępczych. (dowód: akta kontroli str. 101-102 i 124-134)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Zatrudnieni przez CPZ koordynatorzy zapewniali objętym opieką rodzinom zastępczym oraz usamodzielnianym wychowankom właściwą i adekwatną do zdiagnozowanych indywidualnych potrzeb podopiecznych pomoc i opiekę.

3. Finansowanie koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej

Opis stanu
faktycznego

W latach 2012-2014 na wynagrodzenia koordynatorów wydatkowano łącznie 202.092 zł, w tym:

- w 2012 roku na wynagrodzenie jednego koordynatora 37.499 zł w całości ze środków własnych,
- w 2013 roku na wynagrodzenia dwóch koordynatorów 82.092 zł, z tego 11.166 zł (13,6%) pochodziło z dotacji z budżetu państwa,
- w 2014 roku na wynagrodzenia dwóch koordynatorów 82.501 zł, z tego 15.000 zł (18,2%) pochodziło z dotacji z budżetu państwa.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto jednego koordynatora w latach 2012-2014 wynosiło kolejno: 3.292 zł, 3.582 zł i 3.552 zł, natomiast drugiego wyniosło w 2013 roku – 3.259 zł i w 2014 roku – 3.323 zł.

Zaplanowane na rok 2015 środki na wynagrodzenia koordynatorów (99.473 zł), odpowiadają wysokości zaplanowanych wynagrodzeń dla tych pracowników w ramach 2,5 etatu. Przewidziane na 2015 rok CPZ środki finansowe nie pozwalają na zatrudnienie takiej liczby koordynatorów, która zapewniłaby nieprzekraczanie limitu rodzin objętych opieką przez koordynatora, określonego w art. 77 ust. 4 ustawy owr, w szczególności przy uwzględnieniu dotychczasowego sposobu doboru podopiecznych koordynatorom pracującym w CPZ – tj. objęcie opieką wszystkich rodzin zastępczych z terenu działania CPZ, niezależnie od faktu złożenia wniosków przez zainteresowanych.

(dowód: akta kontroli str. 24)

Dyrektor CPZ wyjaśniła, że w związku z ograniczonymi środkami w budżecie miasta Łomża przeznaczonymi na ten cel, mogłam na 2015 rok zwiększyć zatrudnienie koordynatorów jedynie z dwóch do dwóch i pół etatu. Jednocześnie nadmieniam, że w przypadku ogłoszenia przez MPiPS Resortowego programu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej na 2015 rok, złożę zapotrzebowanie na dofinansowanie wynagrodzenia trzech koordynatorów, co pozwoli – w przypadku otrzymania dotacji – na zwiększenie wymiaru czasu pracy trzeciego koordynatora. (dowód: akta kontroli str. 25-26)

Prezydent Miasta Łomża, na podstawie składanych przez CPZ zapotrzebowań w latach 2013-2014, składał wnioski do Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku (PUW) o dotacje w ramach „Resortowego programu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej” – na kwoty określone w zapotrzebowaniach i przeznaczone na dofinansowanie wynagrodzeń dwóch koordynatorów. I tak: 25 lutego 2013 r. i 26 lutego 2014 r. złożono wnioski (bez konieczności składania uzupełnień i poprawek) na kwotę odpowiednio 21.000 zł i 15.000 zł. Na podstawie zawartych (31 maja 2013 r. i 3 czerwca 2014 r. pomiędzy Prezydentem Łomży, a Wojewodą Podlaskim) umów o dofinansowanie zadania w ramach ww. Programu, CPZ otrzymał i wydatkował zgodnie z przeznaczeniem kolejno 11.166 zł (53,2% wnioskowanej kwoty) i 15.000 zł. CPZ nie dysponował informacjami o przyczynach przyznania w 2013 roku dotacji mniejszej niż wnioskowano.

(dowód: akta kontroli str. 106-113)

Zgodnie z zapisami § 5 ust. 1 zawartych umów o dofinansowanie ww. zadania na 2013 i 2014 rok, CPZ rzetelnie i terminowo sporządził sprawozdania z realizacji „Resortowego programu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej” za ww. lata. Przeprowadzona przez PUW w maju 2014 roku kontrola wykorzystania dotacji za 2013 rok, nie wykazała nieprawidłowości.

(dowód: akta kontroli str. 114-120)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

W latach 2012-2014 CPZ zabezpieczyło środki finansowe na wynagrodzenia zatrudnionych koordynatorów. Zgodnie z przeznaczeniem wykorzystano i rozliczono dotacje otrzymane w tym okresie na dofinansowanie zatrudnienia koordynatorów. Zaplanowane na rok 2015 środki finansowe, nie pozwalają CPZ na objęcie opieką koordynatora wszystkich dotychczasowych podopiecznych, przy zachowaniu limitów wynikających z art. 77 ust. 4 ustawy owr (do 15 rodzin pod opieką jednego koordynatora).

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁸, wnosi o:

1. Zorganizowanie pracy koordynatorów rodzinnej pieczy zastępczej w sposób zgodny z wymogami art. 77 ust 4 ustawy owr, tj. z zachowaniem limitu do 15 rodzin zastępczych objętych opieką jednego koordynatora.
2. Obejmowanie rodzin zastępczych opieką koordynatora na wniosek złożony przez te rodziny.
3. Umożliwienie rodzinom zastępczym zaopiniowania wyznaczonego kandydata na koordynatora w sposób satysfakcjonujący te rodziny.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden kierownikowi jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Białymstoku.

⁸ Dz. U. z 2012 r., poz. 82. ze zm. Ustawa zwana dalej „ustawą o NIK”.

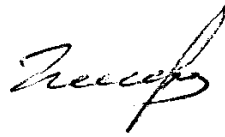
Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 30 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Białystok, dnia 26 lutego 2015 r.

Kontroler
Janusz Zawirski
główny specjalista kontroli państwowej

.....
podpis

DYREKTOR DELEGATURY
Najwyższej Izby Kontroli w Białymstoku
z up. WICEDYREKTOR

Agata Ciupa

.....
podpis